

№12 (31) грудень 2012

Скарбничка

Дитяча газета

О снежинках

Дзвінок по допомогу **3**

Пригоди шукачів **4**
Найперший сніг **6**

Знаєш ли ты? **7**

Веселый English **9**

Три сита **10**

Комнатные тапочки

Тома **11**

Умілі руки **12**

Как часто среди обычной суеты мы не замечаем прекрасного, не удивляемся маленьким чудесам, которые находятся совсем рядом. Стоит лишь протянуть руку. А прошедшим жарким летом воспоминания о зиме и снеге были для нас мечтой.

Откапывая в очередной раз свою машину, автомобилисты сетуют на снежную погоду, а дети радостно резвятся в сугробах, лепят снеговиков и катаются с горок. Малыши видят в снеге настоящее чудо и радуются ему от души. А ведь снег представляет собой уникальное чудо Божьего творения!

Ученые подсчитали, что каждый кубический метр снега содержит около 350 млн. снежинок и, самое удивительное, ни одна из них не повторяет другую. Снежинки не только уникальны, но и обладают идеальной гармоничной конструкцией.

Все они имеют шестиугольную форму. Еще известный математик XVII в. Иоганн Кеплер был поражен найденной в середине снежинки маленькой точкой, как будто это след от ножки циркуля. Ученый посвятил снежинкам целый научный трактат «Новогодний дар».

На протяжении веков снежинки изучали, рассматривали под микроскопом и фотографировали.

От чего же зависит форма снежинок? Из-за разного соотношения тепла и влаги одинаковые кристаллы приобретают различную форму, но сохраняют при этом симметрию.

Весит снежинка около миллиграмма, очень крупные снежинки 2-3 мг. Самые крупные в мире снежинки были зафиксированы в 1944 году 30 апреля в Москве. Они закрывали собой ладонь и походили на страусиные перья.

Первый человек, сумевший сфотографировать снежинки, – фермер из США Уилсон Бентли, издал в 1931 г. альбом с этими уникальными фотографиями (всего 2500 снимков). Как же фотографируют снежинки? Чтобы запечатлеть это чудо природы, надо помещать снежинки не на стекле микроскопа (тогда они даже в холоде теряют свои прекрасные очертания), а на тоненькой, словно паутинка, сетке из шелковинок, именно тогда их можно сфотографировать во всей красе, а сетку впоследствии заретушировать.

В Японии на острове Хоккайдо существует музей снежинок – единственный в мире, названный в честь Накая Укитиро.

*Вже хочеться, щоб випав сніг,
Щоб лижі знову взяти,
Пробігти стрічкою доріг,
В тепло прийти до хати.*

*Щоб рано-вранці ідучи
Зимовою красою,
Що народилася вночі,
Раділи ми з тобою.*

Честный друг

2

Найкращий подарунок

5

Морж

8

Честный друг

Володя, Леша и Андрей думали над тем, как интересно провести день рождения Паши, их четвертого друга.

— А что, если попросить твоего папу, Леша, чтобы он отвез нас в воскресенье в Киев, в зоопарк? Снега все равно еще нет, и мороза тоже. А Паша, кажется, еще в зоопарке не был ни разу.

Леша позвонил папе. К их общей радости, папа согласился поехать.

И вот в воскресенье утром веселая компания собралась в поездку. Паша был очень рад, что ребята сделали ему такой подарок. Он действительно мечтал попасть в зоопарк, но все время что-то да мешало их семье осуществить эту Пашину мечту.

День выдался солнечный и теплый, совсем не похожий на зимний, декабрьский. По дороге ребята смеялись, шутили, мечтали о том, как они весело проведут время в зоопарке.

— Я бы хотел сфотографироваться рядом со львом, — сказал Паша. — Погладить бы его по лохматой гриве...

— Ты что! Этого нельзя ни в коем случае делать! Он же может тебя разорвать! Вот что значит ни разу не быть в зоопарке! — возмутился Володя.

— Ну и что, что не был, я и сам это знаю, нельзя пошутить, что ли? — обиженно ответил Паша.

— Ничего себе, шуточки! — не успокаивался Володя. — Один уже дошутился и в больницу попал. Я как-то слышал такое в новостях.

— Ну да ладно тебе, не будет он гладить льва, — хлопнул Леша Володю по плечу, — не порти настроение имениннику.

— Я же о нем переживаю, — настаивал на своем Володя, — еще ни один человек не был в безопасности рядом со львами. Кроме дрессировщиков, конечно.

— А вот в этом ты не прав, — улыбнулся Леша.

— Как, я не прав?! Спорим?! Я докажу тебе это!

— Я не буду спорить с тобой, — спокойно ответил Леша, — потому что ты проиграешь, а мне тебя жалко. Когда мы вернемся, я прочитаю тебе историю из Библии, которая никогда не обманывает. А сейчас, пока мы едем, просто перескажу ее по памяти.

Ребята утихли. В последнее время Леша не раз рассказывал им интересные библейские истории, потому что он стал посещать детские библейские занятия. Леша приглашал друзей, но они еще не выбрали время, чтобы пойти туда тоже. Однако слушать его рассказы им нравилось.

И вот Леша рассказал им историю о человеке по имени Даниил, который занимал высокий пост в Мидо-Персидском царстве. Даниил верил в Бога и всегда был честным, чем бы он ни занимался. Царь Дарий понимал: лучшего помощника ему не найти, и хотел уже поставить Даниила на самый высокий пост. Однако персидские князья применили всю силу своей хитрости, чтобы не допустить продвижения Даниила по службе. Они очень завидовали ему. И вот что придумали: попросили царя Дария издать указ, чтобы целый месяц никто никому не поклонялся, кроме него. Дарий был польщен «уважением» своих министров. И издал указ. Князья не успокаивались: «А если кто

нарушит указ, тот пусть будет брошен в львиный ров». И это царь подтвердил. Когда Даниил узнал об указе, он не испугался, а продолжал, как прежде, преклоняться трижды в день в молитве перед своим Богом. Князья, конечно же, доложили об этом Дарию. Ах, как царь теперь пожалел о своем указе! Он понял хитрость завистливых князей, пытался всячески спасти Даниила, но тщетно! И Даниила бросили в львиный ров.

— Бедный Даниил! — с ужасом воскликнул Паша.

— Не переживай, львы не тронули его, — спокойно продолжал Леша. — Царь не мог спать целую ночь, а рано утром побежал к львиному рву и позвал Даниила. Даниил отозвался: «Бог послал ангела Своего и заградил пасть львам, потому что я оказался перед Ним чист, да и перед тобой, царь, ни в чем не виноват».

— Вот это да! — прошептал Володя. И после паузы добавил:

— Спасибо, Леша, ты — такой же честный, как Даниил. Спасибо, что не спорил со мной и рассказал эту историю. Мне кажется, если бы ты погладил льва в зоопарке, он тоже бы тебя не тронул.

Леша улыбнулся и сказал:

— Сейчас еще не время, Володя, но когда Иисус возвратится, чтобы подарить нам вечную жизнь, я смогу не только погладить льва, но и покататься на нем. Он меня не тронет — так написано в Библии. И ты сможешь тоже это сделать, если поверишь Иисусу! Он — самый честный Друг, никогда никого не обманывает!

З Новим роком привітаю
Рідних, друзів, вчителів,
І, напевно, привітаю
Всіх сусідів взагалі.

Це для мене просто дуже,
Бо усі ми живемо
Біля школи поруч, друже,
І щодня туди йдемо.

Тато мій — директор школи,
А бабуся медсестра,
Вчителює брат Микола,
Дід — підлогу натира.

Ну а друзі — всі сусіди,
І дорослі, і малі,
Люблять взимку краєвиди
Неньки рідної — землі.

Знайдіть, що спільне
та відмінне у кожному
рядку:

Что за стол среди берез
Под открытым небом?
Угощает он в мороз
Птиц зерном и хлебом.

(Кормушка)

Ветви белой краской
Разукрашу,
Брошу серебро
На крышу вашу.
Теплые весной
Придут ветра
И меня прогонят
Со двора...

(Зима)

Он все время занят делом,
Он не может зря идти.
Он идет и красит белым
Все, что видит на пути.

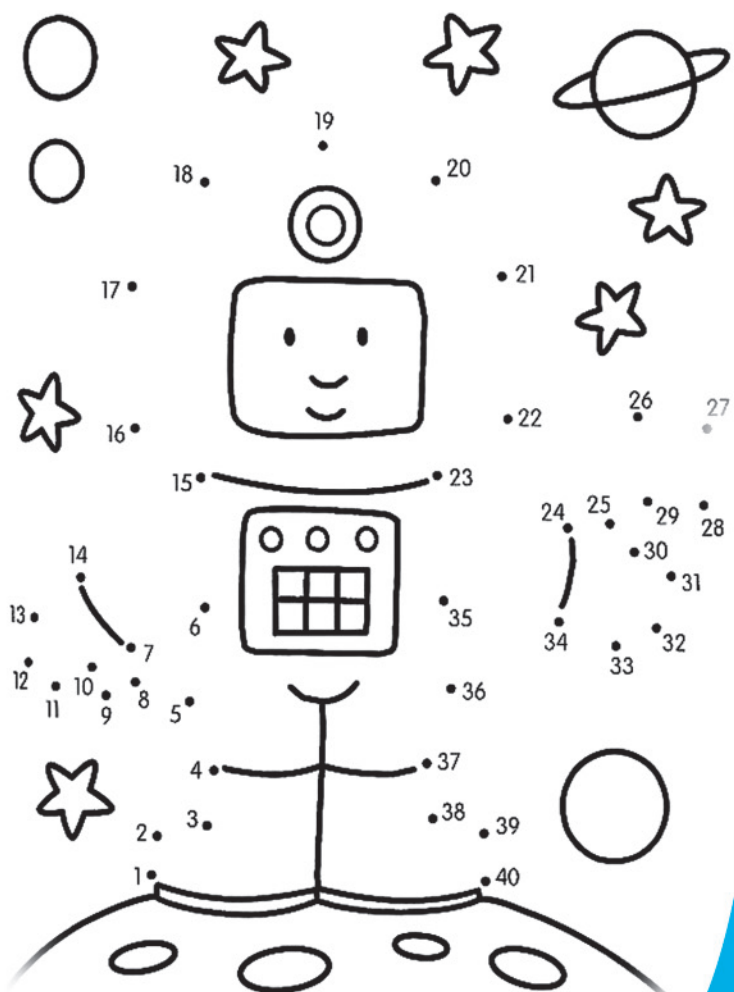
(Снег)

Я хочу научиться у мамы
Также вкусно готовить еду,
Гладить платья, сорочки, пижамы
И руками творить красоту.
Говорит моя мама, что это
Мне под силу, а нужно начать
Прежде с главного в жизни секрета:
Застелить рано утром кровать,
Расчесаться, одеться, умыться,
И колени склонить пред Творцом.
Новый день – это жизни страница,
Если с Богом писать в ней начнем,
Нам не будет за день этот стыдно –
Бог нам будет во всем помогать.
Моя мама права – это видно,
И мне хочется ей подражать.

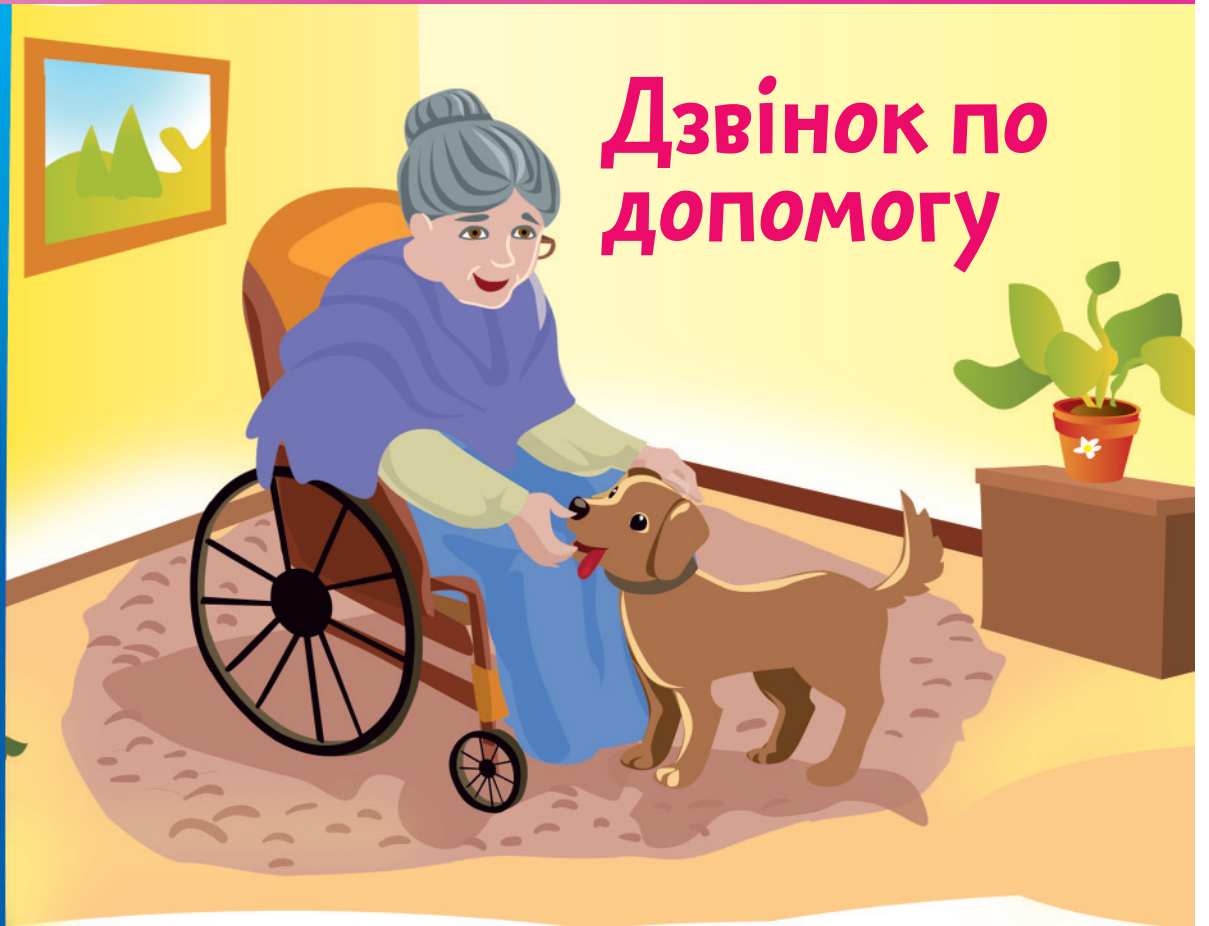
Лабиринт

Соедини по цифрам

Дзвінок по допомозі

«Це служба порятунку 911. Чим можу вам допомогти?» – запитав диспетчер, піднявши трубку телефону. У відповідь він почув лай собаки, вимогливий та наполегливий. «Напевно, щось трапилося», – подумав він. З'ясувавши адресу, звідки щойно телефонували, диспетчер направив туди поліцейського, щоб з'ясувати ситуацію.

Офіцер приїхав за адресою і побачив собаку породи ротвейлер, котрий дивився на незнайомця з вікна. Офіцер постукав у двері, а потім вигукнув: «Є хтось удома?» Та до дверей ніхто не підходив. Смикнувши за ручку, чоловік побачив, що двері відчинені. Він обережно зайшов у будинок і побачив жінку, яка лежала без свідомості на підлозі в кухні.

Швидко оглянувши жінку, офіцер зрозумів, що трапилося. Жінка похилого віку, упавши з інвалідного візка, вдарилася головою об підлогу. Невдовзі приїхала швидка допомога, а собака перебувала поруч біля своєї хазяйки, доки санітари несли її до машини. Жінка опритомніла в лікарні. Вона вижила завдяки своїй домашній улюблениці – собаці Вірі. Віра – це особлива собака, вона навчена допомагати своїй хазяйці. Жінка похилого віку не могла сама зателефонувати в службу швидкої допомоги, та, на щастя, її собака знала, як це зробити та допомогти жінці. Життя людини таким чином було врятовано.

ТРЕЩИНА во льду

дини, вони поняли, що здесь лед начал раскалываться. Между трещинами виднелась вода. Мысль о том, что будет, если они туда провалятся, заставила Алекса содрогнуться. «Может, нам повернуть обратно?» – спросил его брат.

Алекс посмотрел на часы. Их отец будет ждать их. «Нет, давай продолжим идти, – сказал он, – трещина не такая уж и большая, и другая часть озера в порядке».

Старший брат перешагнул через щель – шаг получился небольшой. Но он понимал, что значительно сложнее будет сделать его брату, так как ноги у него были короче, ему нужно было прыгать». А если он упадет в холодную воду...» – ему страшно было об этом думать. Алекс предложил помолиться в этой безвыходной ситуации и попросить у Бога помощи. Потом ему пришла в голову идея: «Я лягу поперек трещины, а ты проползешь по мне». План сработал, и спустя несколько минут они благополучно добрались до противоположного берега реки.

В какой бы сложной ситуации вы ни оказались, друзья, просите у Бога помощи и поддержки!

«Нам надо идти, – сказал Алекс своему младшему брату, – папа должен встретить нас на другой стороне озера». Взявшись за руки, они зашагали по льду. Была зима, и озеро полностью замерзло.

Два мальчика осторожно шли по гладкой поверхности, стараясь не поскользнуться. Они не раз пересекали замерзшее озеро около своего дома, стараясь идти так, чтоб сохранить равновесие.

Когда мальчики добрались до сере-

Задание с приключениями

Поиск пещеры

Найди на карте пещеру и отправляйся туда. Найти ее ты сможешь с помощью линейки и карандаша по следующим подсказкам: начерти от города Киев вертикальную линию вниз длиной 3 см, потом горизонтальную вправо - 3 см, вертикальную вниз - 5 см, и горизонтальную влево - 3 см. Возле какого города располагается пещера?

Воздушные шары

Посчитай, сколько шариков

Необычная книжка

Старт

Один учитель задал своим ученикам необычное домашнее задание по математике. «Много приключений ожидает того, — сказал учитель, — кто возьмется за это задание».

Библиотека в пещере

Вот ты и в пещере. На полу сидит крокодил и читает книжку. Его зовут Кузя. Не бойся его, начитанные крокодилы не кусаются! Каждый день он приходит в пещерную библиотеку и читает. Крокодилу в школе задали посчитать, сколько книг он прочитал и сколько ему осталось прочитать. Помоги крокодилу, если известно, что он прочитал все синие и красные книги.

Прочитал _____
Осталось прочитать _____

Коробка с леденцами

За то, что Кузя так любит читать, библиотекарь разрешила взять ему одну из коробок с леденцами. «В этой коробке лежит пять леденцов, — сказал библиотекарь. — Если ты решишь примеры правильно и определишь коробку с пятью леденцами, то сможешь ее забрать». Кузе очень захотелось съесть леденцы. Помоги ему вычислить правильную коробку.

Найкращий подарунок

Ця історія про одного китайського фермера, у якого було три сини. Старший з них став успішним бізнесменом і жив у місті. Середній займав високу державну посаду. А молодший купив ферму неподалік від батьківського будинку.

Фермер дуже сумував за синами. Та вони не часто провідували батька, тому що були зайняті.

Минали роки. І ось наближався день народження батька - 75-річчя. Його друзі вирішили влаштувати в честь цього гучний бенкет. Запросили і трьох синів фермера.

Коли настав знаменний день, батько сидів на вулиці і очікував приїзду синів. Під'їхав екіпаж. «Мабуть, це мій старший син, – зрадив батько. Та це була дружина його сина. «Ваш син не зміг приїхати, але він приготував для вас чудовий подарунок. Він ку-

пив вам гарний будинок», – сказала вона.

Фермер подякував і почав очікувати приїзду молодшого сина. Ось і другий екіпаж наблизився. У ньому сиділа друга невістка фермера. Вона повідомила, що середній син також не може приїхати, але він дарує батькові гарний екіпаж.

Засмутився старий фермер. І тут він побачив свого наймолодшого сина з дружиною, котрі прямували до нього. «Батьку, ми не можемо подарувати тобі дорогий подарунок. Цього року наша ферма залишилася без врожаю. Але ми дуже хотіли побачити тебе і сказати, як ми тебе любимо».

Батько усміхнувся, і сльози радості потекли по його щоках. «Це найкращий подарунок, який ви могли мені подарувати». Потім вони пішли разом у дім, щоб відсвяткувати день народження батька.

Льодяний палац

Взимку 1740 року імператриця Анна вирішила побудувати палац. Він мав бути унікальним, таким, якого не існувало раніше. У палаці не мало бути мармурових підлог, золотого і срібного драпування, коштовного каміння. «Я хочу, щоб палац був побудований з льоду», – звеліла імператриця.

Вона доручила розробити проєкт знаменитому архітекторові. Коли малюнок був готовий, він найняв сотні людей для роботи. Вони ретельно відібрали, виміряли і розклали по своїх місцях льодяні блоки.

Доки споруду будували, скульптори працювали над інтер'єром. Вони вирізали льодяні дерева, на гілках яких висіли плоди і сиділи льодяні птахи. Меблі також були зроблені з льоду, навіть ліжка, матрац, ковдра, подушки та нічні ковпаки. На стіні висів годинник з льоду.

Усе було вишукано. Видище було неймовірним! Імператриця подарувала палац князю, на якого була сердита. Коли настала весна, палац розтанув, перетворившись на велику калюжу.

Книга книг, Біблія, нам розповідає, що в цьому світі все тимчасове. Можливо, друзі, нам хочеться багато грошей, великий будинок чи дорогий модний одяг. Та не потрібно зосереджуватися на матеріальному. Врешті-решт, усі ці речі будуть наче льодяний палац, який розтаяв і перетворився на ніщо. Давайте краще зосередимося на Ісусі, а Він подбає про нас і дасть усе необхідне.

Найди, хто спрятався на рисунку і раскрась его

Кроссворд - квадрат

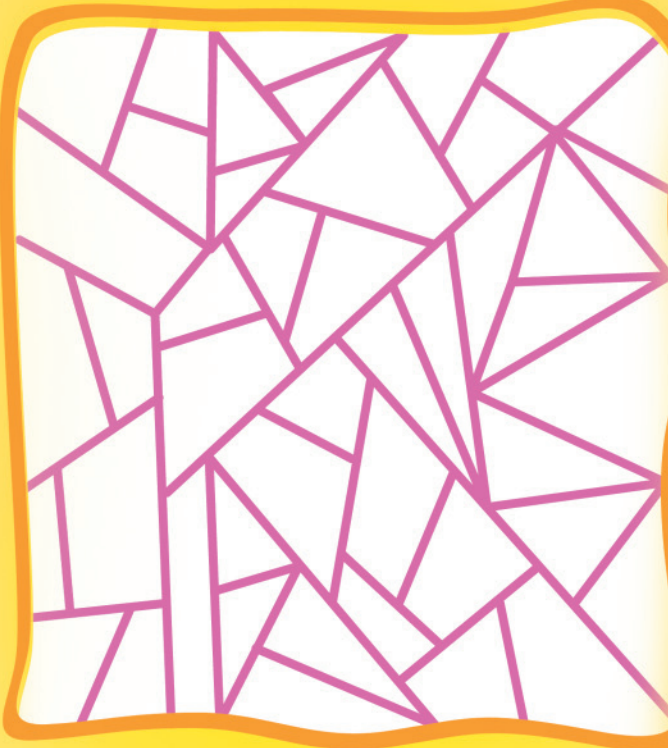
Посчитай, сколько раз в таблице встречается слово «дом»

А	О	У	Д	О	М	Л	М	Н	О	Р	Т	Ф	К	С
Р	Т	Ф	Х	Л	К	О	П	Д	О	М	Л	С	Т	У
К	О	Ш	Т	Ю	Л	С	Ф	Т	Ш	С	К	П	О	Я
П	Т	Д	О	М	Л	Т	О	Е	Й	Я	П	О	Р	Т
Ш	К	С	П	О	П	Л	К	Д	О	М	Р	Т	О	Л
П	О	А	С	Т	Ш	Ф	С	К	О	П	Я	Л	П	Т
О	Я	Д	О	М	С	К	О	Р	Т	Ф	Т	П	Т	К
Л	С	П	О	К	Т	Л	П	Ф	С	Ш	Т	О	П	Я
К	Л	П	Т	О	Л	Ш	Д	О	М	Т	Я	Е	Ю	Л
Р	Т	Е	Ю	Л	С	П	В	Т	О	Я	С	Т	Ш	О
Л	К	Д	О	М	П	Я	Р	Т	С	Ш	П	Ю	О	А
С	П	О	Р	Ю	П	К	С	К	Д	О	М	Т	А	О
Ю	Л	Я	В	Д	С	Ш	О	Л	О	С	К	Ш	О	Р
Т	В	Н	Ч	Е	Д	О	М	Ю	Е	Р	Т	С	П	О
Т	П	Т	П	Я	Е	Ю	О	А	П	Д	О	М	Ю	Л

Найди закономерность и отыщи отличающийся объект

Закрась только четырехугольники, и ты узнаешь, какая здесь спряталась буква

ПЕРШИЙ СНІГ

Марія Власюк

Максимко і Даринка – хороші друзі, адже вони – братик і сестричка. Максимко старший, і Даринка у всьому з нього бере приклад. А Максимко, як старший брат, намагається не ображати свою сестричку й у всьому їй допомагати.

Найбільше Максимко з Даринкою любляють виглядати у віконечко. Стануть на стільчик і дивляться, що там на вулиці робиться: чи не забіг сусідський песик у двір, чи сорока не прилетіла, чи тато не йде з роботи. Останнім часом вони кожного дня виглядають особливого «гостя» – першого сніжка. Максимко вже не може дочекатися, коли ж він зможе дістатися з гаража свої саночки і промчати на них з гірки. А Даринка ще не знає, що таке сніг, проте відчуває, що це має бути щось надзвичайне.

І ось нарешті настав цей день. Одного ранку, поглянувши у віконечко, Максимко аж вигукнув від радості: «Сніг! Сніг! Сніг!» Даринці вже було також не до сну, визирнувши у віконечко, вона побачила, що все навколо стало білим-білим: і двір, і дерева, і дахи.

Швиденько поснідавши і тепло одягнувшись, дітки вибігли на вулицю. Цікаво було спостерігати, як на білому сніжковій залишаються сліди від їхніх черевчиків. Максимко нарешті витягнув санчата з гаража, але, на жаль, з'їхати з гірки він не зміг, бо снігу випало ще дуже мало. «Та не біда, – подумав він, – зате можна пограти в сніжки або зліпити снігову бабу». І хлопчик, зібравши рукавичками достатньо снігу, сформував невеличку кульку. Вона йому нагадала кульки морозива, яке вони їли влітку. І він лизнув сніжку. Вона була такою ж холодною, як і морозиво. І він уявив собі, що і справді їсть морозиво.

А Даринка ще не знала, що можна робити зі сніжком, але, побачивши, як Максимко їсть сніжку, вона і собі набрала рукавичкою пухнастого сніжку і лизнула його язичком.

– Дітки, що ви їсте? – раптом почули вони над собою мамин голос.

Максимко відразу відсмикнув руку і викинув сніжку, а Даринка простодушню простягнула мамі сніжок на долоньці.

На цьому їхня прогулянка і закінчилася. Даринка з Максимом пішли додому запивати сніг гарячим чаєм.

Проте, на жаль, чай не допоміг. До кінця дня спочатку в Максимка, а потім і в Даринки погіршився настрій, стало боляче ковтати. І вони обоє опинилися в ліжку, боліло горло. Мама принесла їм чаю з медом і лимоном. А коли Даринка заснула, мама підійшла до ліжечка Максима:

– Я впевнена, синку, що Даринка б ніколи не здогадалася їсти сніг, якби хтось їй не показав.

– Але ж я не казав, щоб вона їла сніг, – заперечив Максимко.

– Їй достатньо лише подивитися на тебе. Тому ти відповідальний тепер не тільки за себе, а й за свою сестричку...

– Пробач, мамо, – тихенько відповів Максимко.

Разом вони помолилися і попросили, щоб Ісус пробачив Максимка і Даринку за те, що вони їли сніг, і повернув їм здоров'я. А ще щоб допоміг Максимку бути тільки хорошим прикладом для своєї сестрички.

А далі почалися хороші сніжні дні. Сніг ішов кожен день, і його насипало так багато, що всюди лежали цілі кучугури. Вже б можна було і на санчатах покататися, та, на жаль... Доки їхнє здоров'я не покращилося, Максимко з Даринкою могли цю красу розглядати тільки з віконечка. Спостерігаючи, як тато великою лопатою відкидає сніг від порогу і розчищає у дворі вузьеньку стежинку до воріт, Максимко вигукнув:

– Татку, не відкидай сніжок!

– Не відкидай сніжок, татку! – повторила Даринка.

– Ми хочемо ходити по ньому, щоб залишалися глибокі сліди, – продовжив Максимко. – А сніжок буде «рип-рип».

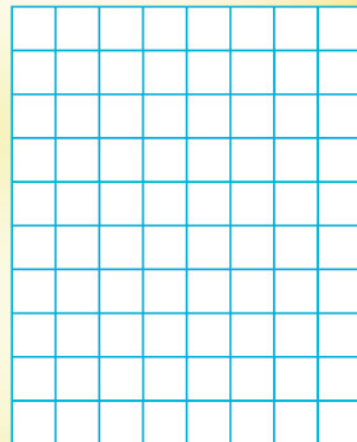
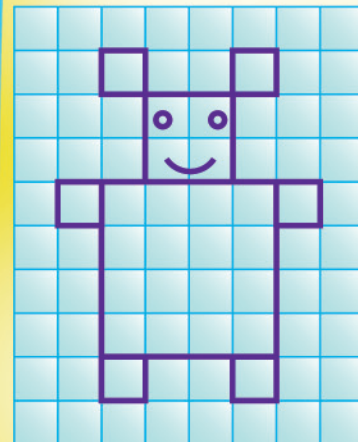
– Лип-лип, лип-лип, – картаво повторила Даринка.

І вони зістрибнули зі стільчика і почали ходити по кімнаті, високо піднімаючи ніжки і повторюючи «рип-рип», ніби ходять по глибокому сніжку.

Звичайно, і Максим, і Даринка скоро одужали, покаталися на санчатах і натішилися ще усіма радостями сніжної зими, проте їм більше ніколи не хотілося їсти сніг.

Клеточки

С помощью квадратов разных размеров можно нарисовать медведя. Нарисуй свою фигуру из квадратов

Кроссворд

«Что мы кушаем зимой?»

Вопросы:

1. Новогодний фрукт.
2. Трубочки из муки.
3. Сладкое клубничное к чаю.
4. Желтый длинный фрукт.
5. Его любит медведь.
6. Бывает овсяная, а бывает гречневая.
7. Суп с капустой, свеклой и томатом.
8. Зеленый круглый фрукт, похож на орех.
9. Чтобы не заболеть, нужно есть лук и ...

Умозаключение

Рассмотрите геометрические фигуры и найдите одинаковые. Соедините их линиями и сосчитайте. Запишите ответ:

Знаєш ли ты?

Самое высокое дерево в мире – гигантский австралийский эвкалипт. Растет он в Австралии. Высота его 100-110 м.

Самое твердое дерево на свете – железное. Но так называются разные деревья. На Кавказе растет железное дерево самшит, демир-агач; в тропических странах – черное дерево. Древесина у них у всех настолько твердая, что топор отскакивает, нож не берет, и такая тяжелая, что в воде не плавает, сразу – камнем на дно. Из некоторых пород железного дерева даже вытачивают детали машин, как из самого настоящего железа.

Некогда один бедняк устроил в пне повалившегося от старости дерева – гиганта дом для себя и своей семьи. Дупло внутри пня оказалось таким просторным, что хватило места и для конюшни.

А есть такая трава, которая выше и крепче многих деревьев. Из стеблей этой травы делают удочки, лыжные палки. Это бамбук. Он и есть трава, самая высокая в мире. За каждый день молоденький бамбук вырастает на полметра. Но прибавляет он в росте недолго, всего 40 дней, а иначе дотянулся бы до облаков. Растет бамбук в жарких странах, но есть и у нас – на Дальнем Востоке и на Кавказе. Особенно много бамбука растет во Вьетнаме, Китае, Индонезии, Индии, Африке.

Самое раскидистое дерево – это родич всем нам знакомого фикуса – баньян. Его еще называют дерево-роща. Это потому, что у баньяна не один ствол, как у всех деревьев, а много. Раскинет молодой баньян свои ветви, а ветви выпустят кроме листьев еще и корни. Как только такой корень доберется до земли, он начинает толстеть и превращается в очередной ствол дерева. У самого большого баньяна насчитали более 4 тысяч стволов. Это даже не дерево-роща, а дерево – лес!

Розмальовка

Отруйне дерево

Якщо ви вирушите подорожувати до Індії, тримайтеся подалі від дерева цербера, яке росте на берегах боліт і рік південної частини країни. Саме воно є причиною багатьох отруєнь.

Цербера виростає до 1,5 м заввишки. Його темно-зелені листя і великі білі квіти створюють дивовижний солодкий аромат. Ще не дозрілі плоди

цього дерева дуже нагадують невеличкі манго, що є основною причиною отруєнь. Головне – не допустити, щоб запах його квітів чи зовнішній вигляд цих фруктів не обманув вас. Дерево містить отруту, яка називається серберин. Коли отрута потрапляє в кров, тоді серце перестає працювати і людина може померти. Ось таке небезпечне дерево.

Морж

Моржі – це морські ластоногі ссавці, які живуть на холодних арктичних узбережжях Атлантичного і Тихого океанів. Довжина тіла від 3 до 7 метрів, а маса великих самців досягає інколи 2 тонн. На верхніх щелепах по парі іклів-бивнів. Шкіра товста, зморшувата, без волосяного покриву. Підшкірний прошарок жиру добре зберігає тепло.

Моржі люблять грітися на сонечку перед тим, як поринути в льодяні арктичні води. Тримаються ці тварини великими стадами – колоніями на узбережжі.

Так само, як морські леви, моржі можуть пересуватися

на своїх вивернутих у різні боки лапах по суходолу.

Бивні у моржів завдовжки 40см. Самці використовують їх під час боротьби за самок, для самозахисту і для викопування черепашок на дні. Ці тварини чіпляються бивнями за слизькі крижини, коли залазять на них. У моржів довгі вуса, якими вони знаходять їжу в замуленій воді.

У минулому моржів убивали заради їх м'яса, шкіри, жиру та бивнів. Тепер промисел цих тварин обмежений, моржі перебувають під охороною, і їх чисельність поступово збільшується.

Морська зірка

Морські зірки – малорухливі безхребетні тварини. Від дисковидного тіла, вкритого панцирем з вапняних голок – пластинок відходять вирости-промені. У цих дивних тварин немає очей, голови і мозку, але вони відчувають світло та дотик.

У морської зірки сотні сильних присосок – ніжки. Якщо її перевернути, то за допомогою цих ніжок вона може перевернутися назад. Спочатку вона вивертає кінчик променя і ним прикріплюється до

дна. Потім, притримуючись ним, підтягує інші промені. Так вона перевертається до нормального положення і відповзає.

Морська зірка живиться черепашками. Вона відкриває стулки черепашки сильними присосками, вивертає свій шлунок через рот і обгортає ним м'яке тіло жертви.

У світовому океані живе понад 1500 видів морських зірок. Більшість із них яскраво забарвлені.

Скринька фактів

Морська зірка терновий вінець їсть корали. Так руйнуються коралові рифи.

Морські зірки відчувають світло за допомогою світлочутливих точок на променях.

Розмноження у морських зірок статеве, деякі з них відкладають до мільйона яєць на рік.

Дискус

Мешканець Амазонки. Одна з найкрасивіших акваріумних рибок. Утворюють сімейні пари, дбайливо доглядають відкладену ікру, а потім і личинок.

Коли личинки перетворюються на мальків, починається найцікавіше – годування «молоком»! Риб'яче «молоко» – густа та багата білками речовина, що виділяється зі шкіри дискусів і застигає з боків риби у вигляді сірувато-жовтого нальоту.

Мальки в перші дні життя харчуються цією речовиною.

Лабіринт

Допоможи восьминогу забрати рибку та пропливти в гості до зірочки

Веселый English

Winter clothes Зимняя одежда

Задание 1

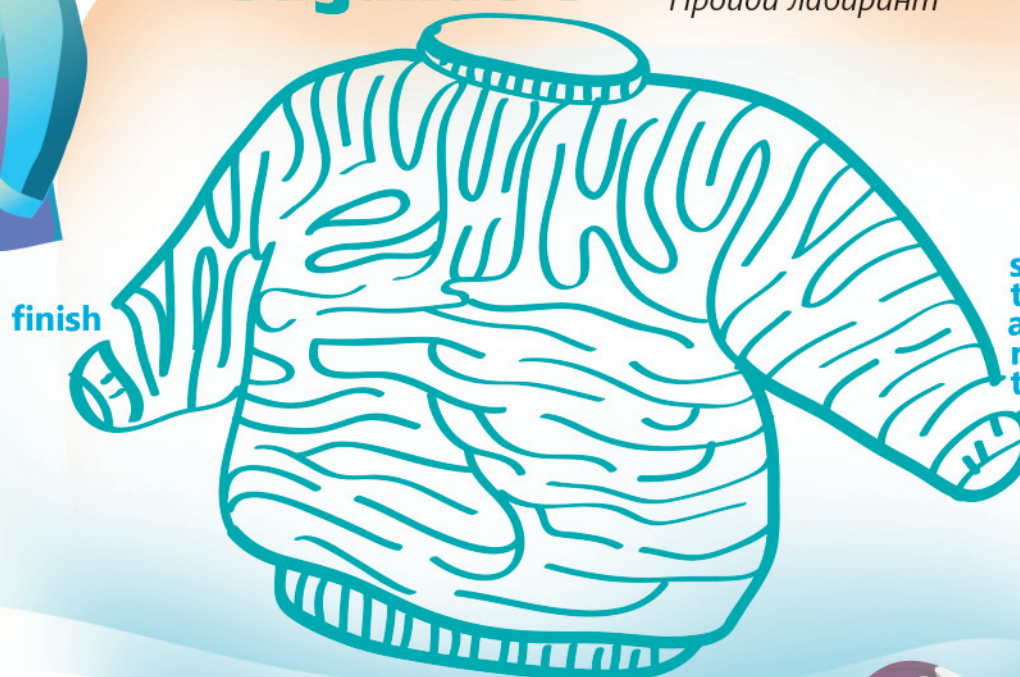
Задание 2

Буквы перемешались.
Восстанови слова.

сра _____
saweter _____
ootsb _____
crafs _____
jkacet _____

Задание 3

Пройди лабиринт

Задание 4

Допиши предложения

I put on a cap [ай пут он э кэп] –
я надеваю шапку.

I put on a _____.

I put on _____.

I put _____.

I _____.

Задание 5

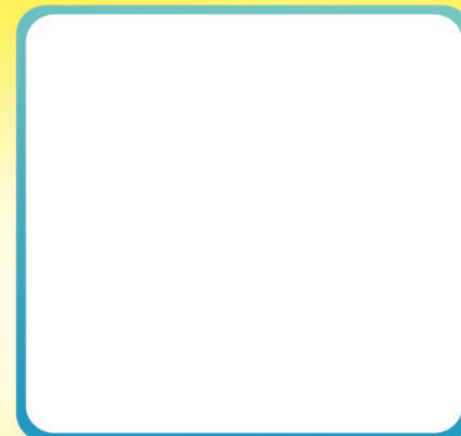
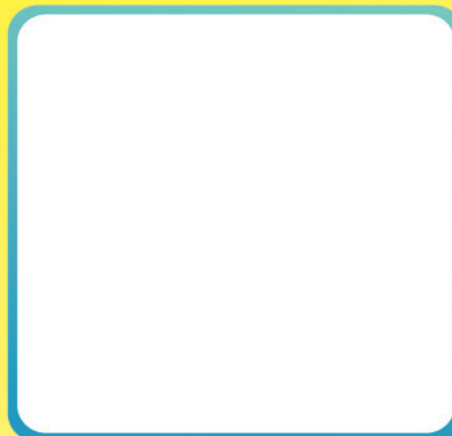
Расскажи о своей одежде

Нарисуй свою зимнюю куртку, раскрась ее и опиши на английском

*I have a jacket. It is green.
It has a hood [худ, капюшон].*

А теперь нарисуй и опиши свой шарф

*I have a scarf. It is long.
It is grey and white.
I like my warm scarf.*

Три сита

Якось прийшов до Сократа один чоловік, який був дуже схвилюваний.

— Сократе, — сказав він. — Чи ти чув, що витворив твій друг? Я повинен тобі це розповісти.

— Зачекай-но, — перебив його мудрець. — Чи те, що хочеш мені сказати, ти пересіяв через три сита?

— Три сита? — запитав той здивовано.

— Так, мій дорогий, три сита. Давай подивимося, чи те, що ти маєш мені сказати, пройде через три сита. Перше сито — правда. Чи ти впевнений, що все, що ти хочеш мені розповісти, є правдою?

— Ні, я чув, як про це інші говорили...

— Так, так! Але, напевно, ти перевернув це другим ситом. Це сито — добро. Чи є принаймні добром те, що ти хочеш мені розповісти, хоч і викликає сумніви щодо його правдивості?

Вагаючись, сказав той:

— Ні, це навпаки...

— Ага! — перебив Сократ. — То давай візьмемо ще й третє сито і запитавмо, чи так вже й необхідно розповісти мені те, що тебе хвилює?

— Аж такої необхідності немає...

— Отже, — усміхнувся мудрець, — коли те, що ти мені хочеш розповісти, не є ні правдивим, ні добрим, ні необхідним, то забудь про це і не обтяжуй ні себе, ні мене!

Жадібний пес

Дуже давно в Греції люди складали байки, які з гумором ілюстрували моральні цінності. До нашого часу збереглося близько 200 байок, написаних грецьким байкарем Езопом. Чи був Езоп реальною людиною, чи вигаданим персонажем, ми не знаємо, та байки його передавалися з покоління в покоління.

Ось одна з його байок про жадібного пса. Одного разу пес знайшов шматок м'яса, який лежав на землі, і, схопивши його, міцно стиснув у зубах і втік.

На його шляху трапилася річка, через яку лежала колода. Коли пес перебігав по колоді, подивившись вниз, він побачив іншого пса, котрий дивився на нього з води. Той також тримав шматок м'яса. Проте пес не зрозумів, що це було лише його власне відображення. «Цей шматок м'яса більший та кращий за мій», — подумав він і захотів відібрати м'ясо в того собаки. Тільки він розтиснув зуби, як шматок м'яса упав у воду. Так пес втратив свій шматок м'яса через жадібність.

Две сестренки, две плетенки
Из овечьей шерсти тонкой.
Как гулять - так надевать,
Чтоб не мерзли пять да пять.

(Рукавички)

Пушистый ковер
Не руками ткан,
Не шелками шит,
При солнце, при месяце
Серебром блестит.

(Снег)

Невидимкой, осторожно
Он является ко мне
И рисует, как художник,
Он узоры на окне.

(Мороз)

Логіка

Який предмет зайвий?

Леви

Знайди на малюнку левів та розмалюй їх олівцями.

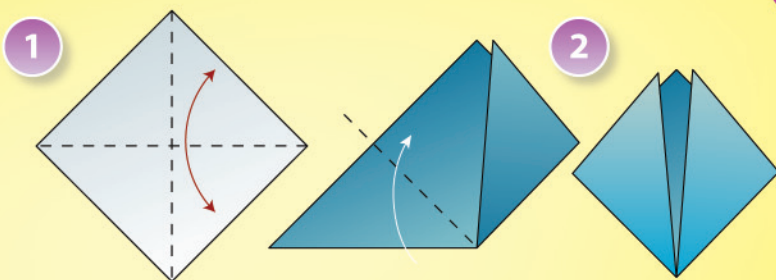
Оригами

Кусудама для начинающих

Кусудама – японская поделка из бумаги, созданная из нескольких идентичных по форме оригами-фигурок, склеенных между собой. Это предмет декора, оригинальный подарок и просто интересное, необычное украшение.

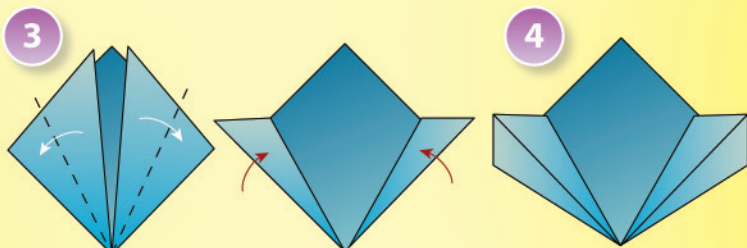
Для изготовления кусудамы вам потребуется:

- 60 бумажных квадратиков размером 7х7см;
- клей ПВА (или клей-карандаш).

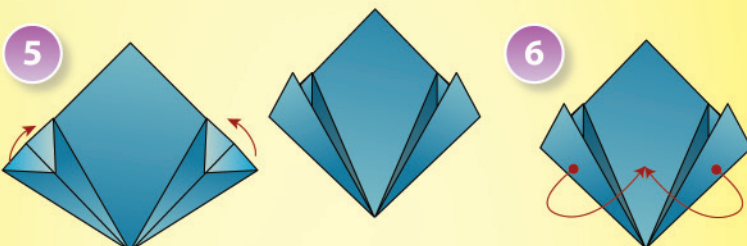
1 Согните бумажный квадратик пополам так, чтобы получить аккуратный треугольник. Точность движений – залог отменного результата, поэтому не спешите!

2 Загните левый и правый углы полученного треугольника к верхушке, чтобы получился ромб.

3 Сложите получившиеся треугольные «створки» пополам, как показано на рисунке.

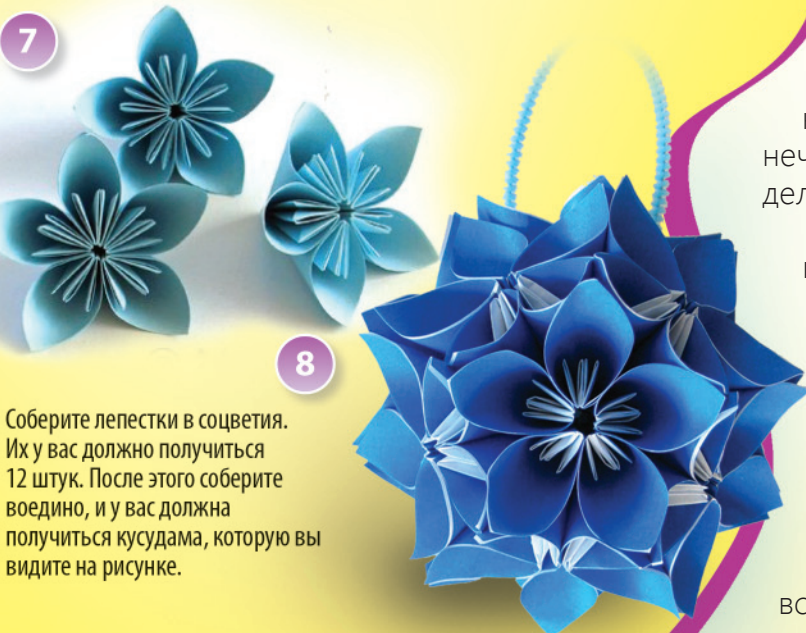
4 Раскройте створки и разгладьте их.

5 Загните верхние уголки «створок» кусудамы на себя таким образом, чтобы они сравнялись с краями бумаги. «Фронтальный загиб» позволит сделать 3 лепестка внутри основного лепестка. Если вы загнете верхние уголки назад, как показано на картинке ниже, получится только один лепесток внутри большого лепестка.

6 Далее загните треугольники обратно по той складке, которая была сделана прежде, и склейте наружные треугольники между собой. В результате получится объемная деталь лепестка.

Теперь сделайте 5 лепестков и склейте их друг с другом по кругу, чтобы получился цветок. Не торопитесь, чтоб клей мог застыть. Если вы все сделали правильно, ваш пятилистник будет такой же, как на картинке ниже.

7 Соберите лепестки в соцветия. Их у вас должно получиться 12 штук. После этого соберите воедино, и у вас должна получиться кусудама, которую вы видите на рисунке.

Комнатные тапочки Тома

Тим пребывал в плохом настроении. Он без конца капризничал, если ты знаешь, что это значит. Это что-то вроде промежуточной станции между ворчанием и плачем. Маленькие мальчики время от времени проявляют свое недовольство, обычно, когда они хотят то, чего не могут получить, или если им не нравится то, что они получили.

Причиной капризов на этот раз была коробка красок. Видишь ли, у Тима была коробка с красками, и у Тома, его брата, тоже была коробка с красками. К несчастью, Том израсходовал все краски. Ему нравилось наливать туда много воды и раскрашивать большие картинки в папиных газетах. Поэтому, конечно же, его коробка вскоре опустела.

По этой причине Том начал бросать жадные взгляды на краски Тима, которые еще не были использованы до конца, потому что Том раскрашивал картинки поменьше. Тим считал нечестным то, что он теперь должен делиться своими красками с братом.

Вследствие этого возникли большие разногласия. Том схватил краски Тима, а Тим пытался отстоять их, сунув Тому в нос кисточку. Из всего этого вышла очень неприятная ссора, и все обернулось бы гораздо хуже, если бы не вмешалась мама и не отправила обоих мальчиков поостыть в сад.

Но Тим не забыл своей обиды и все время капризничал из-за того,

что Том сделал или намеревался сделать. Он сказал Тому, что никогда не позволит ему рисовать своими красками, никогда.

Наконец их позвали ужинать, и тут случилась еще одна неприятность. Войдя в дом, они должны были снять ботинки и переобуться в комнатные тапочки. И тут Тим обнаружил, что его тапочки исчезли. Он обыскал все углы, но их нигде не было видно.

К этому времени Том уже обул свои тапочки, что довело Тима до отчаяния.

«У-у-у... – начал он снова капризничать. – Я не могу найти свои тапочки».

Еще раз он заглянул во все углы, бродя по дому в носках и хныча: «У-у-у... Кто-то взял мои тапочки».

И неожиданно, когда бедный маленький Тим, хныча, в очередной раз вошел в столовую, Том протянул ему один из своих тапочек и сказал: «Вот, Тим! Теперь у нас будет по тапочку на каждого». Лицо Тима засветилось улыбкой, когда он нетерпеливо схватил тапочек и надел его на правую ногу. Затем, рука об руку, они вместе отправились на поиски тапочек Тима. Такие забавные звуки раздавались, когда они бродили по дому, – бум, шлеп, бум, шлеп, бум, шлеп – у каждого по одному тапочку на ногу.

Неожиданно раздался возглас радости: нашлись тапочки Тима! Конечно же, они были на своем обычном месте, под его кроватью.

Очень счастливые, братья вместе спустились вниз, рука об руку и с сияющими лицами.

После ужина им разрешили еще немного поиграть, потому что мама хотела закончить гладить белье перед тем, как уложить их спать.

Пластилиновая коровка

1. Скатай шарик из пластилина. Это будет голова коровки.

2. Сделай рога и уши. Прикрепи их к голове.

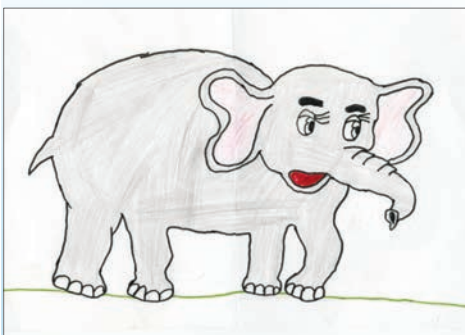
4. Скатай овал из пластилина и прикрепи его к голове. Это будет туловище.

5. Сделай 4 ноги и прикрепи их к туловищу.

3. Сделай глаза и нос. Прикрепи их к голове, немного вдавливая внутрь. С помощью острого конца карандаша сделай отверстия для ноздрей.

6. Сделай длинный хвост и прикрепи к концу туловища.

7. Скатай маленькие шарики разного цвета и размеров. Приплюсни их с помощью пальцев. Прикрепи к туловищу и ногам.

Андрій Грицюк, 7 років

Анастасія Остапчук, 7 років

Валерія Басс

Ольга Галюк

Малюнки читачів

Любі діти! Ми дуже вдячні вам за ваші малюнки. Надсилайте нам свої роботи на адресу видавництва, і ми з радістю їх опублікуємо в нашій газеті.

Анастасія Хміль, 10 років

Олександра Павлова, 17 років

Валерія Басс

Програми телеканалу «Надія» для наших маленьких телеглядачів

Програма	Четвер	Субота
ВА ОМАНУКИ	06:30	19:30
В ГРІСТАХ ЯБЛУКА	06:45	19:45
ВІТОРОК	07:30	18:30

Дивіться програми на каналі Hope Channel Europe*. А також на сайті www.hopechannel.info

*Супутник: Hotbird 6, 13.0°E; частота: 11642.00 МГц; швидкість потоку (SR): 27.500; поляризація: горизонталь (H), FEC: 3/4

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець — християнське видавництво
«Джерело життя»
Адреса: 04107, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10—А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 428-84-38

Відповідальний за випуск: директор видавництва
«Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Юлія Сміль
Над номером працювали: Марина Становкіна,
Ольга Бокова
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати тексти. Рукописи не повертаються. Листування ведеться лише на сторінках газети.

www.lifesource.com.ua